

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
NILS WAHL IŠVADA,
pateikta 2015 m. rugsėjo 10 d.¹

Byla C-294/14

**ADM Hamburg AG
prieš
Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(Finanzgericht Hamburg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Transportas — Muitų sąjunga ir bendrasis muitų tarifas — Bendrijos muitinės kodeksas — Tarifų lengvatos — Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 74 straipsnio 1 dalis — Kilmės statusą turintys produktai, eksportuoti iš lengvatomis besinaudojančios šalies — Reikalavimas, kad produktai, deklaruoti išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje, būtų tie patys kaip produktai, eksportuoti iš lengvatomis besinaudojančios šalies, kurios kilmės jie yra laikomi — Įvairaus nerafinuoto palmių branduolių aliejaus, kilusio iš kelių šalių, kurioms taikomas vienodas lengvatinis muitų tarifų režimas, mišinio siunta“

1. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nagrinėja bylą dėl nerafinuoto palmių branduolių aliejaus, į Europos Sąjungą importuoto iš įvairių Centrinės ir Pietų Amerikos šalių, kurioms taikomas vienodas lengvatinis muitų tarifų režimas. Gabenimo tikslais kelių iš šių šalių kilmės aliejus buvo supiltas į vieną cisterną ir deklaruotas išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje kaip aliejaus mišinys.

2. Atsižvelgiant į tai, kyla klausimas, kaip reikėtų įforminti kelių šalių kilmės produktų maišymą taikant lengvatinį muitų tarifų režimą. Konkrečiai kalbant, Teisingumo Teismo prašoma patarti, kaip tinkamai aiškinti Reglamento Nr. 2454/93² 74 straipsnio 1 dalį, pagal kurią neleidžiama keisti ar perdirbti produktų, ir pirmiausia reikalavimą, kad produktai, deklaruoti išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje, turi būti tie patys kaip produktai, eksportuoti iš lengvatomis besinaudojančios šalies, kurios kilmės jie yra laikomi (toliau – tapatumo reikalavimas).

1 — Originalo kalba: anglų.

2 — 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB), išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3), su pakeitimais, padarytais 2010 m. lapkričio 18 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1063/2010 (OL L 307, p. 1, ir klaidų ištaisymas OL L 292, 2011 11 10, p. 26).

I – Teisinis pagrindas

A – *Reglamentas (EB) Nr. 732/2008*³

3. Reglamento Nr. 732/2008 5 straipsnyje numatyta:

„1. Numatytos tarifų lengvatos taikomos importuojamiems produktams, numatytiems priemonėse, kuriomis naudojasi lengvatas gaunanti šalis – minėtų produktų kilmės šalis.

2. Taikant 1 straipsnio 2 dalyje nurodytas priemones, kilmės taisyklės dėl kilmės statusą turinčių produktų sąvokos apibrėžties bei su tuo susijusios administracinio bendradarbiavimo procedūros ir metodų nustatytos Reglamente (EEB) Nr. 2454/93.

<...>“

B – *Reglamentas (EEB) Nr. 2454/93*

4. Reglamentu Nr. 2454/93 nustatytos Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatos⁴.

5. Reglamento Nr. 1063/2010, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2454/93, preambulės 16 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, jog yra poreikis užtikrinti lankstumą, nes tvirtinant reglamentą, kuriuo daromi pakeitimai, galiojusiose taisyklėse buvo reikalavimas pateikti dažnai sunkiai gaunamų įrodymų, kad į Europos Sąjungą produktai buvo gabenami tiesiogiai. Dėl to reikalavimo kai kuriems produktams, kurių kilmė buvo tinkamai patvirtinta, faktiškai negalėjo būti taikomas lengvatinis režimas. Todėl nuspręsta parengti naują paprastesnę ir lankstesnę taisyklę, pagal kurią svarbiausia būtų nustatyti, ar muitinei pristatomos prekės, skirtos išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje, yra tos pačios, kurios buvo išvežtos iš lengvatomis besinaudojančios eksportuojančios šalies, pirmiausia įsitikinant, kad tos prekės *pakeliui* nebuvo kaip nors pakeistos ar perdirbtos.

6. Reglamento Nr. 2454/93 72 straipsnis išdėstytas taip:

„Toliau nurodyti produktai laikomi lengvatomis besinaudojančios šalies kilmės:

- a) tik toje šalyje gauti produktai, kaip apibrėžta 75 straipsnyje;
- b) tik toje šalyje gauti produktai, kuriems panaudotos ne vien tik joje gautos medžiagos, jeigu minėtos medžiagos buvo pakankamai apdorotos arba perdirbtos, kaip apibrėžta 76 straipsnyje.“

3 — 2008 m. liepos 22 d. Tarybos reglamentas dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d., iš dalies keičiantis reglamentus (EB) Nr. 552/97, (EB) Nr. 1933/2006 ir Komisijos reglamentus (EB) Nr. 1100/2006 ir (EB) Nr. 964/2007 (OL L 211, p. 1).

4 — 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (Bendrijos muitinės kodeksas) (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), su pakeitimais. Tame reglamente į vieną bendrą kodeksą įtraukiama daug Bendrijos reglamentų ir sprendimų, susijusių su muitų teisės aktais.

7. Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnyje nustatyta:

„1. Produktai, deklaruoti išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje, turi būti tie patys, kaip produktai, eksportuoti iš lengvatomis besinaudojančios šalies, kurios kilmės jie yra laikomi. Prieš tai, kai produktus deklaruojama išleisti į laisvą apyvartą, jie neturi būti kaip nors pakeičiami ar perdirbami arba jiems neturi būti taikomos operacijos, išskyrus tas, kurios yra būtinos gerai produktų būklei išlaikyti. Produktus arba siuntas galima saugoti ir siuntas galima skaidyti, kai tai atliekama prižiūrint eksportuotojui ar paskesniai prekių turėtojui, o produktai lieka tranzito šalies (-ių) muitinės (-ių) prižiūrimi.

2. Laikoma, kad šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų paisoma, jeigu muitinė neturi pagrindo manyti, kad jų nesilaikoma; tokiais atvejais muitinė gali reikalauti, kad deklarantas pateiktų įrodymus, kad nuostatų laikomasi, kurie gali būti pateikiami bet koku būdu, įskaitant sutartinius transporto dokumentus, tokius kaip konosamentai, faktiniai ar konkretūs įrodymai, pagrįsti pakuočių ženkliniu ar numeracija, arba bet kokius įrodymus, susijusius su pačiomis prekėmis.“

II – Faktinės aplinkybės, procesas ir pateiktas klausimas

8. 2011 m. rugpjūčio 11 d. *ADM Hamburg* importavo kelias nerafinuoto palmių branduolių aliejaus siuntas iš Ekvadoro, Kolumbijos, Kosta Rikos ir Panamos į Vokietiją, turėdama tikslą išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje. Visos šios šalys – BLS⁵ eksportuojančios šalys. Aliejus gabentas skirtingose cisternose krovininiu laivu. Norėdama pasinaudoti lengvatinio režimu, *ADM Hamburg* pateikė pirma išvardytų šalių išduotus lengvatinio režimo pažymėjimus.

9. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nagrinėjama byla susijusi tik su viena iš tų siuntų (toliau – nagrinėjama siunta). Nagrinėjama siunta buvo įvairių lengvatomis besinaudojančių šalių kilmės nerafinuoto palmių branduolių aliejaus mišinys.

10. 2011 m. gruodžio 8 d. *Hauptzollamt Hamburg-Stadt* paskelbė pranešimą apie importo muitą. Nagrinėjamai siuntai taikomi importo muitai apskaičiuoti pagal trečiosioms šalims taikomą muito normą, t. y. netaikant siuntai prašomo lengvatinio režimo. Iš esmės lengvatinį režimą atsisakyta taikyti todėl, kad nerafinuotas palmių branduolių aliejus iš skirtingų importo siuntų ir iš skirtingų kilmės šalių buvo sumaišytas vienoje cisternoje.

11. Nepavykus apskūsti sprendimo administracine tvarka, *ADM Hamburg* pareiškė skundą *Finanzgericht Hamburg*. Kadangi *Finanzgericht Hamburg* kilo abejonių dėl tinkamo ES teisės nuostatos aiškinimo, jis nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą šiuo klausimu:

„Ar [Reglamento Nr. 2454/93] 74 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatytas materialus reikalavimas, pagal kurį produktai, deklaruoti išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje, turi būti tie patys kaip produktai, eksportuoti iš šalies, kurios kilmės jie yra laikomi, yra įvykdomas esant situacijai, kaip nagrinėjamoji, jei kelios nerafinuoto palmių branduolių aliejaus siuntos iš skirtingų bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistema (BLS) besinaudojančių eksportuojančiųjų šalių, kurių kilmės jos yra laikomos, į Europos Sąjungą importuojamos ne atskirai (fiziškai atskirtos), o, priešingai, supiltos į tą pačią laivo cisterną ir šioje cisternoje esantis mišinys importuojamas į Europos Sąjungą, todėl gabenant šiuos produktus ir prieš išleidžiant juos į laisvą apyvartą kiti produktai, pirmiausia tie, kuriems netaikomas lengvatinis režimas, į gabenančio laivo cisterną negalėjo patekti?“

5 — Bendroji lengvatinių muitų tarifų sistema.

12. Pastabas raštu pateikė *ADM Hamburg, Hauptzollamt Hamburg-Stadt* ir Komisija. Visos šios šalys, išskyrus *Hauptzollamt Hamburg-Stadt*, taip pat pateikė pastabas žodžiu 2015 m. birželio 11 d. posėdyje.

III – Analizė

A – Klausimas

13. Ar produktai, kurie buvo išvežti iš lengvatomis besinaudojančios šalies, ir produktai, pateikiami muitinei ir deklaruojami išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje, atitinka Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio 1 dalyje nustatytą tapatumo reikalavimą, kai kelių šalių, kurioms taikomas vienodas lengvatinis tarifas, kilmės nerafinuotas palmių branduolių aliejus supiltas į vieną krovininio laivo cisterną ir importuojamas joje kaip mišinys? Iš esmės būtent tai šioje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo Teisingumo Teismo išaiškinti. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas priverstas kreiptis šiuo klausimu į Teisingumo Teismą ne tik todėl, kad Teisingumo Teismas nėra išaiškinęs Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio prasmės, bet ir todėl, kad valstybių narių muitinių požiūris šiuo klausimu skiriasi.

14. Konkrečiai kalbant, neaišku, ar sumaišius skirtingų lengvatomis besinaudojančių šalių kilmės produktus – kurie yra pakeičiami ir iš esmės vienodi, nes visi jie yra nerafinuotas palmių branduolių aliejus, – negalima taikyti lengvatinio režimo. Dėl toliau išdėstytų priežasčių, mano nuomone, taip nėra.

B – Nauja lankstesnė taisyklė

15. Pirmiausia priminsiu, kad kol Reglamentu Nr. 1063/2010 nebuvo iš dalies pakeistas Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnis, galiojo taisyklė, kad norėdamas pasinaudoti lengvatomis importuojamas turėjo pateikti dažnai sunkiai gaunamų įrodymų, kad į Europos Sąjungą produktai buvo gabenami tiesiogiai. Kaip aiškinama Reglamento Nr. 1063/2010 preambulės 16 konstatuojamojoje dalyje, Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio tikslas – nustatyti naują paprastesnę ir iš esmės lankstesnę taisyklę, kuria pirmiausia būtų siekiama, kad deklaruojamos prekės būtų tos pačios kaip ir eksportuojamosios.

16. Iš pradžių taip pat pabrėžiu, kad Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio 1 dalyje nustatytą tapatumo reikalavimą derėtų nagrinėti ne atskirai, o kaip visumos dalį, pirmiausia kartu su 74 straipsnio 2 dalimi, kuria nustatyta, kad laikoma, jog tapatumo reikalavimo *paisoma, jeigu muitinė neturi pagrindo manyti, kad jo nesilaikoma*. Kitaip tariant, jeigu muitinė neturi pagrindo manyti, kad produktai, deklaruojami išleisti į laisvą apyvartą, nėra tie patys kaip eksportuoti produktai, ji turi pripažinti, jog tai yra tie patys produktai.

17. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nagrinėjamoje byloje produktų kilmė neginčijama. Neginčijama ir tai, kad jeigu aliejus ginčijamoje siuntoje nebūtų sumaišytas, jam būtų taikomas lengvatinis režimas. Be to, nagrinėjami produktai yra pakeičiami ir iš esmės vienodi, nes jie visi – nerafinuotas palmių branduolių aliejus. Mano nuomone, vien 74 straipsnio 2 dalyje įtvirtintos tapatumo prezumpcijos, kai nekyla abejonių dėl produktų kilmės, turėtų pakakti, kad būtų išspręstas klausimas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nagrinėjamoje byloje.

18. Tiesa, galima ginčyti, kad muitinė ne taip sėkmingai gali atlikti tyrimus ir imti produktų mėginius, kai skirtingos kilmės produktai importuojami kartu kaip mišinys. Iš tikrųjų šiuo atveju negalima pamiršti siekio palengvinti muitinėms tenkančią užduotį tikrinti importuojamų produktų kilmę. Ši tikslą kaip tik reikėtų vertinti kaip vieną iš pagrindinių principų aiškinant Muitinės kodeksą ir Reglamentą Nr. 2454/93, kuriuo įgyvendinamas Muitinės kodeksas. Taip yra, be kita ko, todėl, kad

Muitinės kodeksu, *inter alia*, siekiama užtikrinti greitas ir veiksmingas procedūras išleidžiant produktus į laisvą apyvartą⁶. Žinoma, itin svarbu, kad muitinės prireikus galėtų ištirti produktus ir patikrinti, ar jie atitinka kilmės sertifikatą.

19. Taigi, siekiant taikyti lengvatinį režimą, turi būti galimybė nustatyti produkto, jo kilmės statuso ir konkretaus kilmės sertifikato ryšį. Nustatant tokį ryšį itin svarbų vaidmenį atlieka kilmės sertifikatai⁷. Teisingumo Teismas yra pabrėžęs formalaus kilmės įrodymo (kilmės sertifikato) svarbą: pagal nusistovėjusią teismų praktiką reikalavimas turėti kompetentingos valdžios institucijos išduotą galiojantį kilmės įrodymą negali būti laikomas paprastu formalumu, kurio galima nesilaikyti, jei kilmė įrodoma kitomis įrodinėjimo priemonėmis⁸.

20. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nagrinėjamoje byloje iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą aišku, kad *ADM Hamburg* pateikė lengvatinio režimo pažymėjimus – visų penkių siuntų kilmės sertifikatus (A formos), kurie šioje byloje neginčijami.

21. Šiuo požiūriu Reglamento Nr. 2454/93 47 straipsnio b punkto nuostatomis dėl kilmės sertifikatų nustatyta, kad sertifikate turi būti nurodyti visi produktą identifikuojantys duomenys, konkrečiai – paketų skaičius, produkto bruto ir neto svoris arba tūris. Be to, Reglamento Nr. 2454/93 17 priede pateiktas A formos pavyzdys. Formos 5, 6 ir 9 laukuose reikia nurodyti prekės numerį, paketus žyminčius ženklus, bruto svorį ar kitokį kiekį. Kitoje formos pusėje antrašte „Pastabos“ II dalies „Bendrosios sąlygos“ b punkte nustatyta, kad kiekvienas siuntos vienetas turi pats atitikti reikalavimus.

22. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad skirtingos kilmės produktų maišymas ne visai atitinka keliamus sertifikatų turinio reikalavimus, pavyzdžiui, svorio ir kiekio, taip pat tai, kad kiekvienas vienetas atskirai turi atitikti reikalavimus. Šiuo požiūriu, jeigu produktas sumaišytas su kitos kilmės produktu taip, kad šių produktų nebegalima fiziškai atskirti, galima būtų teigti, jog tai nebėra tas pats produktas kaip prieš sumaišymą su kitu produktu buvęs produktas. Taigi argumentas, kad sumaišius produktus muitinei sunkiau tikrinti kilmę, gana įtikinamas. Atsižvelgiant į tai, galima būtų suprasti, jog pagal Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio 1 dalį reikalaujama, kad produktai, atitinkantys tam tikrą kilmės sertifikatą, būtų gabenami užtikrinant jų fizišką atskyrimą.

23. Vis dėlto nemanau, kad tai pakankamas pagrindas reikalauti gabenti siuntas, susijusias su tam tikru kilmės sertifikatu, fiziškai atskirtas. Taip manau dėl kelių priežasčių.

24. Pirmiausia svarbu turėti omenyje, kad 74 straipsnis yra Reglamento Nr. 2454/93 I dalies IV antraštinės dalies 2 skyriuje, kuriame kalbama apie lengvatinę prekių kilmę. Dar konkrečiau – ta nuostata yra to skyriaus 1 skirsnio 2 poskirsnyje, kuriame pateikiama sąvoka „kilmės statusą turintis produktas“ apibrėžtis, t. y. lengvatomis besinaudojančios šalies kilmės produktai, kuriems taikomas lengvatinis režimas⁹.

6 — Sprendimo *Derudder*, C-290/01, EU:C:2004:120, 45 punktas. Tuo tikslu įvairiose Bendrijos muitinės kodekso nuostatose su pakeitimais nustatomas prekių patikrinimas. Pavyzdžiui, pagal 68 straipsnio 2 dalies b punktą, norėdamos patikrinti deklaracijas, muitinės gali tirti prekes ir imti mėginius analizei arba išsamiam patikrinimui.

7 — Nors tai nesusiję su šia byla, įdomu pažymėti, kad šiuo požiūriu sistema taip pat tapo lankstesnė ir kilmės sertifikatai nebebus naudojami. 2015 m. kovo 10 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 2015/428, kuriuo dėl bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistemos ir lengvatinių muitų tarifų priemonių taikymo tam tikroms šalims ar teritorijoms iš dalies keičiamos Reglamentu (EEB) Nr. 2454/93 ir Reglamentu (ES) Nr. 1063/2010 nustatytos prekių kilmės taisyklės (OL L 70, p. 12), sukurta nauja prekių kilmės patvirtinimo sistema. Numatoma, kad prekių kilmės patvirtinimą atlieka patys eksportuotojai, užsiregistravę elektroninėje sistemoje (vadinamojoje REX sistemoje).

8 — Žr., pavyzdžiui, Sprendimo *Helm Dünigemittel*, C-613/12, EU:C:2014:52, 32 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką.

9 — Žr., pavyzdžiui, reglamento 72, 75 ir 78 straipsnius. Pagal tas nuostatas kilmės statusą turinčiais produktais laikomi tik lengvatomis besinaudojančioje šalyje pagaminti produktai (pavyzdžiui, šalyje užaugintos daržovės), o produktai, kurie pagaminti ne tik toje šalyje, gali gauti kilmės statusą, jeigu jie vėliau pakankamai perdirbami lengvatomis besinaudojančioje šalyje. Be to, pagal reglamento 79 ir 83 straipsnius kilmės statuso neturinčias medžiagas galima naudoti gamyboje, jeigu jų kiekis neviršija tam tikros produkto procentinės dalies, o, pavyzdžiui, produktui pagaminti naudojamos įrangos ar suvartojamų degalų kilmė nustatant to produkto kilmės statusą nesvarbi.

25. Kadangi visas 2 poskirsnis skirtas apibrėžti, kas yra kilmės statusą turintis produktas, neižvelgiu daug (arba visai neižvelgiu) įrodymų, kad tapatumo reikalavimu siekiama užtikrinti ką nors kita, o ne tik tai, kad produktai, deklaruojami išleisti į laisvą apyvartą, yra faktiškai kilmės statusą turintys produktai, t. y. lengvatomis besinaudojančios šalies, o ne trečiosios šalies kilmės produktai, kai tai svarbu nustatant importo muitus (didesnius ar mažesnius, atsižvelgiant į produkto kilmę). Tai reglamento 74 straipsnio vienintelis tikslas. Akivaizdu, kad ši nuostata nesusijusi, pavyzdžiui, su vartotojams parduoti skirtų produktų ženkliniu¹⁰.

26. Kaip jau minėta, šalys neginčija, kad produktai, deklaruojami išleisti į laisvą apyvartą, faktiškai atitinka *ADM Hamburg* pateiktus kilmės sertifikatus. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui nepateikta jokių prieštaravimų ir tuo labiau įrodymų, kad į nagrinėjamą siuntą įtraukta produktų iš trečiųjų šalių.

27. Antra ir svarbiausia, skysčiai ir birieji produktai yra ypatingas atvejis. Kaip suprantu, tokiems produktams įprasta išduoti kilmės sertifikatus konkrečiam laikui ir tam tikram produkto kiekiui, kuriam paskui išrašomas konosamentas. Šie dokumentai nesusiję su gabenimu ir ypač su faktiniu krovininio laivo pakrovimu, kuriam taikomi visiškai kitokie reikalavimai¹¹. Todėl atrodo nėra neįprasta, kai keli kilmės sertifikatai siejami su vienoje cisternoje ar viename krovinio triume gabenamais produktais, įskaitant atvejus, kai visų tų produktų kilmės šalis ta pati.

28. Šiuo klausimu posėdyje buvo paaiškinta, kad ne tik nagrinėjama siunta, bet ir kitos *ADM Hamburg* importuotos nerafinuoto palmių branduolių aliejaus siuntos buvo *de facto* mišiniai, nors jie buvo vienos lengvatomis besinaudojančios šalies kilmės. Atsižvelgiant į tai, remiantis Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio 1 dalimi, jeigu būtų taikomas skysčių ar biriųjų produktų fizinio atskyrimo reikalavimas, produktai būtų atskiriami nepagrįstai. Dėl reikalavimo gabenamus skysčius ir biriuosius produktus fiziškai atskirti (remiantis tokiu kriterijumi kaip kilmės šalis arba kilmės sertifikatas) būtų sudarytos nepalankios sąlygos, taikant lengvatinių režimą, produktams, kuriuos, sudėtus į vieną krovinio triumą (arba cisterną) kartu su kitais tos pačios rūšies produktais, sunku arba neįmanoma atskirti. Nesuprantu, kuo tai galima būtų pagrįsti: kodėl produktų, kurie iš esmės yra vienodi, nes tai – nerafinuotas palmių branduolių aliejus, ir pakeičiami, sumaišymas cisternoje ar krovinio triume vertintinas kaip „pakeitimas ar perdirbimas“, priešingai, nei nustatyta Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio 1 dalyje, kai sumaišomi produktai yra kilę iš kelių lengvatomis besinaudojančių šalių, bet ne tada, kai produktai kilę iš vienos šalies?

29. Kiek tai susiję su poreikiu patikrinti kilmę, kuris, mano nuomone, yra vienintelis tinkamas argumentas, kuriuo iš pirmo žvilgsnio būtų galima pagrįsti fizinį atskyrimą, pažymėsiu tik štai ką: nesuprantu, kodėl būtų lengviau patikrinti kilmę pagal kilmės sertifikatus, kai iš vienos šalies kilę pakeičiami (skysti ar birūs) produktai gabenami kaip mišinys, ir sunkiau, kai, kaip šiuo atveju, kelių lengvatomis besinaudojančių šalių kilmės pakeičiamų produktų siuntai išduoti keli kilmės sertifikatai. Abiem atvejais yra keli kilmės sertifikatai, susiję su skysčių ar biriųjų produktų mišiniu.

30. Dabar pereisiu prie baigiamųjų pastabų. Mano nuomone, Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio 2 dalies pirmame sakinyje suformuluota kilmės statusui palanki prezumpcija. Kaip aiškiai paaiškinta ta nuostata, tai galima padaryti bet koku būdu, tiek pateikiant sutartinius transporto dokumentus, pavyzdžiui, konosamentus, tiek – faktinių ar konkrečių įrodymų, pagrįstų pakuočių ženkliniu ar

10 — Kaip paaiškinta 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 978/2012, kuriuo taikoma bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistema ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 732/2008 (OL L 303, 2012, p. 1), preambulės 7 konstatuojamojoje dalyje, sudarius galimybę besivystančioms šalims lengvatinėmis sąlygomis patekti į Sąjungos rinką, sistema turėtų prisidėti prie besivystančių šalių pastangų mažinti skurdą ir skatinti gerą valdymą bei darnų vystymąsi, nes būtų padedama joms gauti papildomų pajamų iš tarptautinės prekybos, kurios galėtų būti vėliau naudingai reinvestuotos į jų pačių vystymąsi, ir, be to, diversifikuoti savo ekonomiką. Maišant iš skirtingų tai pačiai BLS šalių grupei priklausančių šalių kilusius produktus, kuriuos galima pakeisti vienu kitu, šiai nuostatai poveikio nėra.

11 — Šiuo požiūriu dėl saugumo gali būti reikalaujama, kad gabenamos prekės būtų pakraunamos tam tikru konosamentų neatitinkančiu būdu. Bet kuriuo atveju mažai tikėtina, kad laive esančių cisternų ar krovinio triumų skaičius atitiktų gabenamų siuntų skaičių.

numeracija, arba bet kokių įrodymų, susijusių su pačiomis prekėmis. Šia prasme gabenant produktų mišinį nedraudžiama taikyti lengvatinio režimo. Vis dėlto, nors galbūt tai akivaizdu, importuotojas (deklarantas) susiduria su didesnio importo muito rizika, jeigu muitinė nepatikėtų jo pateiktais produktų kilmės statuso įrodymais.

31. Remdamasis tuo, kas išdėstyta, manau, kad tokiomis aplinkybėmis kaip nagrinėjamoje byloje, kai i) sumaišyti produktai iš esmės – nes jie yra nerafinuotas palmių branduolių aliejus – yra vienodi ir pakeičiami, ii) jie kilę iš šalių, besinaudojančių vienodu lengvatiniu režimu, ir iii) nekyla abejonių dėl jų kilmės statuso, eksportuojamų produktų ir produktų, deklaruojamų išleisti į laisvą apyvartą, tapatumo reikalavimas, nustatytas Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio 1 dalyje, yra įvykdytas.

IV – Išvada

32. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui į *Finanzgericht Hamburg* pateiktą klausimą atsakyti taip:

Tapatumo reikalavimas, nustatytas 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, su pakeitimais, padarytais 2010 m. lapkričio 18 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1063/2010, 74 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje, pagal kurį produktai, deklaruoti išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje, turi būti tie patys kaip produktai, eksportuoti iš lengvatomis besinaudojančios šalies, kurios kilmės jie yra laikomi, yra įvykdytas tokiomis aplinkybėmis kaip nagrinėjamoje byloje, kai gabenamos kelios skirtingų lengvatomis besinaudojančių šalių kilmės nerafinuoto palmių branduolių aliejaus siuntos nebuvo fiziškai atskirtos, o buvo supiltos į vieną krovininio laivo cisterną, todėl buvo importuotos į Europos Sąjungą toje cisternoje kaip mišinys.